

4. Ak miesto, v ktorom musí spotrebiteľ ponúknuť podnikateľovi tovar zakúpený na diaľku na jeho preskúmanie a umožnenie dodatočného plnenia, musí byť, vždy alebo v konkrétnom prípade, v sídle podnikateľa:

Je zlučiteľné s článkom 3 ods. 3 pododsekom 1 v spojení s článkom 3 ods. 4 smernice 1999/44/ES, aby spotrebiteľ musel zaplatiť náklady na dopravu k podnikateľovi tam a/alebo späť formou preddavku, alebo z povinnosti „bezplatnej nápravy“ vyplýva, že preddavok musí zaplatiť predávajúci?

5. Ak miesto, v ktorom musí spotrebiteľ ponúknuť podnikateľovi tovar zakúpený na diaľku na jeho preskúmanie a umožnenie dodatočného plnenia, musí byť, vždy alebo v konkrétnom prípade, v sídle podnikateľa a ak povinnosť spotrebiteľa zaplatiť preddavok je zlučiteľná s článkom 3 ods. 3 prvým pododsekom v spojení s článkom 3 ods. 4 smernice 1999/44/ES:

Má sa článok 3 ods. 3 tretí pododsek v spojení s článkom 3 ods. 5 druhou zarážkou smernice 1999/44/ES vykladať v tom zmysle, že spotrebiteľ nie je oprávnený zmluvu zrušiť, ak podnikateľovi len oznámil vadu a nenavrhol mu, že dopraví spotrebný tovar do miesta podnikateľa?

6. Ak miesto, v ktorom musí spotrebiteľ ponúknuť podnikateľovi tovar zakúpený na diaľku na jeho preskúmanie a umožnenie dodatočného plnenia, musí byť, vždy alebo v konkrétnom prípade, v sídle podnikateľa, ale povinnosť spotrebiteľa zaplatiť preddavok nie je zlučiteľná s článkom 3 ods. 3 pododsekom 1 v spojení s článkom 3 ods. 4 smernice 1999/44/ES:

Má sa článok 3 ods. 3 tretí pododsek v spojení s článkom 3 ods. 5 druhou zarážkou smernice 1999/44/ES vykladať v tom zmysle, že spotrebiteľ nie je oprávnený zmluvu zrušiť, ak podnikateľovi len oznámil vadu a nenavrhol mu, že dopraví spotrebný tovar do miesta podnikateľa?

(¹) Smernica 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar, Ú. v. ES L 171, 1999, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Nacional (Španielsko) 29. januára 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE

(Vec C-55/18)

(2018/C 152/10)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Nacional

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Žalovaná: Deutsche Bank SAE

Zainterosované strany: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Prejudiciálne otázky

1. Treba sa domnievať, že Španielske kráľovstvo prostredníctvom článkov 34 a 35 Estatuto de los Trabajadores (Zákonník práce) tak, ako ich vykladá ustálená judikatúra, prijalo opatrenia potrebné na to, aby sa zabezpečila účinnosť obmedzení dĺžky pracovného času a týždenného a denného odpočinku, ktoré stanovujú články 3, 5 a 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 (¹) pre takých pracovníkov na plný úväzok, ktorí sa výslovne, či už individuálne alebo kolektívne, nezaviazali vykonávať prácu nadčas, a ktorí nemajú postavenie mobilných pracovníkov obchodnej námornej alebo železničnej dopravy?

2. Má sa článok 31.2 Charty základných práv Európskej Únie a články 3, 5, 6, 16 a 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 v spojení s článkami 4 ods. 1, 11 ods. 3 a 16 ods. 3 smernice Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, konkrétne článkom 34 a 35 Estatuto de los Trabajadores (Zákonník práce), z ktorých, ako sa ukázalo podľa ustálenej judikatúry, nevyplýva povinnosť podnikov vytvoriť systém na zaznamenávanie skutočného denného pracovného času odpracovaného pracovníkmi na plný úväzok, ktorí sa výslovne, či už individuálne alebo kolektívne, nezaviazali vykonávať prácu nadčas, a ktorí nemajú postavenie mobilných pracovníkov obchodnej námornej alebo železničnej dopravy?
3. Je potrebné chápať kategorický mandát udelený členským štátom na obmedzenie dĺžky pracovného času všeobecne pre všetkých pracovníkov, ktorý je stanovený v článku 31.2 Charty Základných práv Európskej Únie a článkoch 3, 5, 6, 16 a 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 v spojení s článkami 4 ods. 1, 11 ods. 3 a 16 ods. 3 smernice Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989, v tom zmysle, že toto obmedzenie sa pre bežných pracovníkov zabezpečuje v rámci vnútroštátnej právnej úpravy uvedenej v článkoch 34 a 35 Estatuto de los Trabajadores (Zákonník práce), z ktorých, ako sa ukázalo podľa ustálenej judikatúry, nemožno vyvodíť, že existuje povinnosť podnikov vytvoriť systém na zaznamenávanie skutočného denného pracovného času odpracovaného pracovníkmi na plný úväzok, ktorí sa výslovne, či už individuálne alebo kolektívne, nezaviazali vykonávať prácu nadčas a nejde o mobilných pracovníkov obchodnej námornej alebo železničnej dopravy?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

⁽²⁾ Smernica Rady z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, 1989, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 349).

Odvolaie podané 29. januára 2018: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu zo 17. novembra 2017 vo veci T-263/15, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisja

(Vec C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska komisia (v zastúpení: K. Herrmann, D. Recchia a S. Noë)

Ďalší účastníci konania: Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Poľská republika

Návrhy odvolaiteľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor,

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 17. Novembra 2017 vo veci T-263/15, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisja,

— zamietol tretiu výhradu šiesteho žalobného dôvodu ako nedôvodnú,

— vrátil vec Všeobecnému súdu na preskúmanie zvyšných piatich žalobných dôvodov,

subsidiárne,

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 17. Novembra 2017 vo veci T-263/15, Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisja v rozsahu, v akom sa v bode 1 jeho výroku rozhoduje aj o investičnej pomoci,